

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez po-
czt: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
Z pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie,
drukem garmoni, 7 cen-
tów od wiersza. — Rekla-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

(Ofiury na pogorzelców.)

Na wsparcie dotkniętych pożarem mieszkańców miasteczka *Rawy* wpłynęło dalej w drodze składki: W powiecie *Podgórkim* 15 zł.; w powiecie *Wielickim* 83 c.; w powiecie *Wojnickim* dodatkowo 8 zł. 37½ c.; do urzędu powiatowego w *Nowym Targu* 3 zł., a do urzędu powiatowego w *Rudkach* 1 zł. 34½ c. Pieniądze te zostały już odesłane przełożonemu powiatu *rawskiego*.

Wiedeń, 15go października. Dnia wczorajszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został roz-
ślany XXXI. zeszyt *Dziennika ustaw państwa*.

Ten zeszyt zawiera:

Nr. 68. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 4. października 1862, względem utworzenia ekspozytury urzędu celnego przy dworcu kolei w *Zagrabiu*, rozszerzenia atrybucyi głównego urzędu cel-
nego w *Zagrabiu* i upoważnienia jego, jak również głównego urzędu celnego w *Osieku* do zastosowania skróconej manipulacji celnej.

Nr. 69. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 7. października 1862, względem zwinięcia urzędów kontroli w *Senftenbergu* i *Krac-dzie* w *Czechach*.

Nr. 70. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 10. października 1862, wazne we wszystkich krajach koronnych, względem zniże-
nia ceny soli topkowej w *Aussee*.

Z tym zeszytem wyszedł oraz i został rozślany *rejestr* osnowy wydanych w miesiącu *września* 1862 zeszytów *Dziennika* ustaw państwa.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem z 6. października r. b. nadać najlaskawiej ksieni klasztoru zakon-
nie w *Staniatkach* w *Galicyi* *Urszuli Czajkowskiej* w uznaniu jej długoletnich zasług około wychowania i nauki złoty krzyż zasługi z koroną.

Cześć nieurzędowa.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 15. października. (*Nowiny dworu. — Wiado-
mości bieżące.*)

Słychać, że Arcyksiążę *Ferdynand Maksymilian* przedsięwzięcie wkrótce dłuższą podróż, a mianowicie opowiadają teraz, że z dniem 25go b. m. zamysła odjechać w towarzystwie swego szwagra księ-
cia *Brabantu* na *Wschód* (do *Abyssynii*).

Książę *Modeny* przybył tu z *Ebenzweier*, a książę *Thurn-
Taxis* przybędzie tu jutro z *Ischl*, i uda się potem z małżonką
swoją, które hawi dotąd w *Schönbrunnie*, do *Mnichowa*.

Salcb. Zty. donosi: Ich Cesarzew. MM. Arcyksiążę *Franci-
szek Karol* i Arcyksiężna *Zofia* opuszczają, jak słychać, 13. b. m. *Ischl* i udają się do *Wenecyi*. Dnia 11go b. m. przybyła tu Jej
królewicz. Mość księżna *Modeny*. Na dworcu kolei przyjmowała ją
Jej Mość Cesarzowa *Karolina Augusta*, a w południe o godzinie
12tej puściła się księżna w dalszą podróż do *Wiednia*.

Anglia.

Londyn, 12. paździer. (*Sprawa metyngów. — Zaburzenia.*)

Donosiliśmy już, że lord *Mayor* niepozwala wyprawiać żadnego
metyngu w *Guildhall*. Teraz zaś miał on otrzymać wiadomienie,
że wkrótce doręczy mu partya katolicka prośbę, ażeby pozwolił
odbyć w *Guildhall* metyng, który zamierza uchwalić adres do Kró-
lowej z prośbą, „by Jej Królewska Mość zaleciła swoim ministrom
nienalegać więcej na Cesarza *Francuzów* o odwołanie wojsk jego
z *Rzymu*, gdyż w takim razie byłaby stolica państwa *Ojca* sgo.
przy terażniejszych stosunkach wystawiona na inwazyę.“ Oprócz
tego oznajmiono *Lerdowi Mayorowi*, że *iryska* ludność *Londynu*
zburzy *Guildhall*, jeżeli przyszedł tam do skutku zamierzony me-
tyng *garibaldowski*. Wczoraj tedy rozlepiono po wszystkich ulicach
i ogłoszono gazetami obwieszczenie *Sir Richarda Mayne*, dyrektora
policyi *londyńskiej*, że odtąd nie będzie dozwolane żadne zgroma-
dzenie w parku ani dla odprawiania improwizowanego nabożeństwa
ani też dla ćwiczenia się w mowach religijnych lub politycznych.
Dzienniki pochwalają ten rozkaz i spodziewają się, że to zapobie-
gie dalszym zakłóceniem spokojności. Zaś stronnicy *Garibaldi*ego
mieli już sami postanowić, że nie będą odtąd wyprawiać żadnych
demonstracyj pod gołem niebem.

We środę wieczorem przyszło w *Westminster* do malej utar-
czki między żołnierzami *gwardyi* a robotnikami *iryskimi*, którzy

rozpoczęli atak okrzykiem: „Niech żyje *Papież*! *Precz z Garibaldi-
m!*“ W *Birkenhead* szturmowało 3 do 4000 *Irlandczyków* insty-
tut literacki, gdzie miano mowy o *Garibaldi*. Kilka osób zostało
ciężko ranionych, a 40 do 50 policyantów, którzy chcieli przy-
wrócić spokojność, nie mogli nie wskórać, aż w końcu wystąpiło
dwóch księży katolickich, którzy wymową swoją uspokoili *Ir-
landczyków*.

Francya.

Paryż, 12. października.

Mehmet Dzemil Basza, nowy poseł turecki przy dworze ce-
sarskim przybył wczoraj do *Paryża* w towarzystwie p. *Szefera*,
pierwszego sekretarza, tłumacza cesarskiego. *P. Nigra* poseł wło-
ski powrócił z *Turyngu* do *Paryża*. Poselstwo japońskie, o którym
mylnie donoszono, iż do *Tuluzy* się udało, przybyło dnia 6. b. m.
do *Rouhefort*. Władze tamtejsze wojskowe i cywilne odprawiły je
na pokład parowca „*Ren*“, w którym poselstwo do *Lizbony* się
udaje. — Poselstwo francuskie do *Madagaskaru* przybyło do *Ta-
nanariva* d. 16. sierpnia i przyjęte zostało z największymi hono-
rami. Poselstwo angielskie było tamże za tydzień oczekiwane.

Książę *Napoleon* i księżniczka *Klotylda*, o których pisano, iż
podróż do *Egiptu* przedsięwzięć zamysłają, zamiar ten zmienili i
z *Neapolu* udali się wprost do *Lizbony*.

Constitutionel zaprzecza wszelkim wiadomościom o wielkiej
śmiertelności na flocie francuskiej na wodach meksykańskich w sku-
tek choroby *el Vomito*, które to wieści *Independance belge* a za-
nia inne dzienniki rozsiewały. Zaprzecza równie wieści o spóźnie-
niu się do *Orizaby* transportu żywności i gotowych pieniędzy z *Ve-
ra-Cruz* wysłanego. Według *Constitutionela* stan zdrowia armii i
floty francuskiej zupełnie był zadowalniający.

Dziennik la France pisze jako o rzeczy pewnej, iż ciało
prawodawcze dnia 18. stycznia przyszłego roku zwołane będzie.
Doniesienia prefektów o rezultacie żniwa i widokach winobrania
nader są pocieszające. Żniwo tegoroczne przewyższa przeszłoro-
czne o więcej jak 100 milionów hektolitrow, a ze zapasy pocho-
dzące z dawniejszych transportów zbożowych z portów *Czarnego*
morza, dosyć są znaczne, przeto sądzą, iż *Francya* w tym roku
pewną ilość zboża za granicę wywieść będzie mogła.

Włochy.

Turyń, 11. października. (*Garibaldi nie protestuje prze-
ciwko amnestyi. — Morderstwa w Palermie.*)

Pokazuje się teraz, iż wszystkie doniesienia dzienników, ja-
koby *Garibaldi* protestował przeciwko udzielonej mu amnestyi, były
mylne. Odebrał on doniesienie o niej z zupełną obojętnością i za-
dał tylko, ażeby mu zwrócono pałasz, który też zaraz przy łóżku
jego postawiono. Do bólów jego przyczynił się reumatyzm w pra-
wym ramieniu, który mu ruchu żadnego nie dozwala.

Wszystkie dzienniki włoskie mówią z największym oburze-
niem o morderstwach w dniu 1go b. m. w *Palermie* popełnionych,
o których w szczególe już donieśliśmy. *Dziennik Espero* ogłosił
ulamek z proklamacyi tajnego komitetu mordów, wzywający lud pro-
stemi słowy, ażeby nie walczyć otwartej ale ogniem, sztyletem i
pistoletem mścił się nad uędknikami, kryjącymi się po za wojskiem
regularnem. Muncypalność *palermitańska* zażądała od generała *Brig-
none*, ażeby obywatelom, za których zaręczy, broń zostawioną zo-
stała. Generał żądaniu temu zadosyć uczynił.

Niemcy.

Berlin, 14go października. (*Adres z Erfurtu do Króla
pruskiego. — Różne wiadomości.*)

Pruska pomszechna gazeta zamieściła adres Królowi przez
70 mieszkańców miasta *Erfurtu* podany. W adresie tym gania po-
stępowanie komisji budżetowej i izby deputowanych, tudzież opór
ich przeciwko reorganizacyi armii. W końcu podający adres proszą
Króla, ażeby odwrócić raczył niebezpieczeństwo ojczyźnie grożące
w razie cofnięcia reorganizacyi, zapewniając go o niezłomnej swej
werności. Król na adres ten odpisać raczył pismem odręcznem
treści następującej: „Chętnie odebrałem podanie, w którym prosi-
cie, ażeby od tronu i ojczyzny oddalił niebezpieczeństwo, które
im grozi, na przypadek modyfikacyi reorganizacyi armii, i dziękuję
wam za ślubowaną mi niezłomną werność w podaniu waszem.“

Z *Berlina* donoszą, iż rząd *pruski* zamierza wysłać ambasa-
dorów do dworów w *Paryżu* i *Londynie*, przy których *Prusy* do-
tąd przez postów nadzwyczajnych reprezentowane były.

Gazeta wiedeńska zaprzecza, jakoby Królowa *Marya neapo-
litańska* rozpuścić miała dwór swój przed udaniem się do *Augs-
burga*, tudzież jakoby osoby dwór ten składające do *Rzymu* po-
wrócić miały. Osoby te przeciwnie udały się do *Augsburga*, i do-
póty tam bawić będą, dopóki Królowa obecnej rezydencyi nie
zmieni.

Monachium, 13. października. Jutro ministerstwo spraw zewnętrznych, handlu i robót publicznych, otworzy osobiście posiedzenia sejmiku handlowego. Na porządku dziennym stoją przedmioty następujące: 1. Relacya jeneralnego sekretarza o czynnościach wydziału. 2. Obiór prezesa i wiceprezesów. 3. Relacya referenta względem traktatu handlowego z Francją, złączenia się pod względem cła z Austrią, utrzymania lepszej organizacyi związku cłowego. 4. Rozprawy ogólne nad powyższymi przedmiotami. 5. Rozprawy szczególne nad traktatem handlowym z Francją. 6. Detto nad złączeniem się pod względem cłowym z Austrią. 7. Detto nad utrzymaniem i lepszą organizacją związku cłowego. 8. Konferencye o frachty dyferencyalne na drogach żelaznych. 9. Wybór członków wydziału nieustającego.

Dania.

Kopenhaga, 8. października. (Wnioski rządowe.)

Na wczorajszym posiedzeniu Volksthingu minister sprawiedliwości przedłożył projekt do ustawy względem zaprowadzenia jednolitości i postępowania ustnego w sądownictwie karnem, jako też względem używania sądów przysięgłych w zbrodniach kryminalnych i przestępstwach politycznych i ośm projektów do ustaw mniejszej wagi. Ustawa wspomniana ma obowiązywać od 1. stycznia 1863. Na przyszłej sesji sejmiku przedłoży minister sprawiedliwości nową ustawę karną. Minister oświecenia przedłożył projekt do ustawy względem dotacyi duchowieństwa i projekt względem wyznaczenia pensyi dla wdow po poecie Jugmannie. Na dzisiejszym posiedzeniu ministrowie oświecenia i sprawiedliwości przedłożyli kilka projektów do ustaw względem kwestyj miejscowych.

Szwecya i Norwegia.

Christiania, 7. paździer. (Otwarcie sejmiku norweskigo.)

Król otworzył wczoraj posiedzenie Stortingu obszerną mową, w której ubolewając nad niedostatecznym zniwem w ostatnich trzech latach i niedoborem, który w kasie państwa z tego powodu powstał, zapewnia jednak, iż powiększenie podatków nie będzie potrzebne. Następnie król wymienia projekta do praw, które sejmowi złożone będą a mianowicie projekt o postępowaniu w sprawach karnych, o urządzeniu lasów, projekt o konskrypcyi do wojska lądowego i marynarki, kończy zaś ustępem odnoszącym się do unii Szwecyi z Norwegią. „Zdanie moje w tej sprawie, mówi król, wyjawilem w oznajmieniu rady stanu szwedzko-norweskigo z dnia 18. lutego b. r.; odnoszę się do tego oznajmienia, będącego dowodem starania mego tak około unii, jako i o autonomię obu królestw. Wyraziłem zarazem w niem nadzieję, iż reprezentanci obudwu królestw wspierać będą moje usiłowania, gwoli temu, ażeby sprawa ta szczęśliwie do końca doprowadzona została. Nadzieję tę objawiam powtórnie w obec stortingu norweskigo. Ze strony mocarstw zagranicznych odbieram ciągle zapewnienia przyjaznych uczuć.”

Królestwo Polskie.

Warszawa, 14. października. (Sprawa hr. Andrzeja Zamojskiego.)

Czytamy w *Dzienniku Powszechnym: Journal de St. Petersburg*, powtórzywszy ogłoszenie z *Dziennika Powszechnego* z dnia 29. września, N. 218, zawierające deklarację hr. Andrzeja Zamojskiego powiada:

„Powtarzając to ogłoszenie uważamy za stosowne, podać szczegóły wypadku, który takowe spowodował.

Właściciele ziemscy z różnych prowincyj Królestwa zostali zwołani do Warszawy, w liczbie 2 do 300, i miewali obrady, na których roztrząsane były kwestye polityczne. Szło o przedłożenie adresu Namiestnikowi Jego Cesarskiej Mości i dla zatajenia charakteru tego kroku, rozpuszczono pogłoski wspomniane w ogłoszeniu powyż wzmiankowanego *Dziennika Powszechnego*, mianowicie, jakoby Wielki Książę Namiestnik w rozmowach z hrabią Andrzejem Zamojskim upoważnił go do porozumienia się z innymi właścicielami ziemskimi w celu poznania życzeń narodu.

Pierwotnie, ci mniemani delegowani zdawali się mieć zamiar nadania adresowi tylko charakteru popierania rządu, żądając wszakże *instytucyj narodowych*, bez ścisłego ich oznaczenia. Lecz wkrótce, czy to zachęceniu upoważnieniem, przypisywanem Wielkiemu Księciu Namiestnikowi, czy też pociągnięciu namiętnemi rozprawami, odstąpili od tego programu, a życzenia wyrażone w ich programie, obok potępienia stanowczego działań rządu, posunęły się do domagania się przyłączenia Litwy, Wołynia i Podola do Królestwa Polskiego.

Uwiadomiony o treści adresu hrabia Zamojski, oświadczył się nie tylko przeciwko jego osnowie, lecz nawet przeciw myśli podania adresu.

To zdanie skłoniło właścicieli ziemskich do zaniechania tego zamiaru; w miejsce jego wnieśli projekt listu nie do Wielkiego Księcia Namiestnika, lecz do hr. Zamojskiego, poruczając mu dać poznać Jego Cesarskiej Wysokości mniemane życzenia kraju.

Życzenia te zresztą wyrażone były w podobnych prawie słowach, jak w projekcie adresu. Zawierały one także naganę działań rządu, a niemniej żądanie przywrócenia granic z 1772 roku.

Akt ten złożony został do rąk hrabiego Zamojskiego, który nie odmówił puszczenia go w dalszy bieg, zachowując sobie tylko wybranie stosownego czasu.

Przywiedzione tu fakta przedstawiają dwojaki charakter.

Z jednej strony żaden rząd nie mógł ścierpieć istnienia prywatnego zebrania bez mandatu prawnego, przywłaszczającego sobie z własnej powagi prawo przemawiania w imieniu narodu, potępienia działań administracyi, wymagania zmian zasadniczych podstaw rządu, rozszerzenia granic królestwa, rozbierania i stawiania jako warunku współudziału kraju, załatwienia kwestyi politycznych wniesionych i roztrzygniętych przez osoby prywatne, nie ukonstytuowane prawnie w ciału polityczne.

Królestwo Polskie, z inicjatywy monarszej, zostało uposażone instytucjami, określającemi drogę regularną wyrażenia potrzeb i rozwoju interesów kraju. Rząd zatem nie mógł dopuścić, aby prywatne zgromadzenie, przyjęło stanowisko rządu w rządzie, i ażeby część kraju przywłaszczyła sobie prawo przemawiania w imieniu całego narodu.

Z drugiej strony porzucenie pierwotnego projektu bezpośredniego adresu, w miejsce tegoż przyjęcie projektu prostego listu bezpośredniego do hr. Zamojskiego, listu *nie podpisanego*, a którego przedłożenie nawet odroczone zostało do stosownej chwili, wskazywały, że zgromadzenie właścicieli ziemskich uczuwało nieprawność swego kroku i że starało się usunąć *corpus delicti*, które poddałoby go pod bezpośrednie działanie prawa.

Względy te były rozważane przez Wielkiego Księcia Namiestnika przy ocenieniu tego wypadku.

Misja, jaką otrzymał Jego Cesarska Wysokość od Monarchy, jest misją zarazem pojednania i stałości: — pojednania dla uniknięcia smutnych starć, stałości dla przytłumienia ich w razie potrzeby.

Zasady te ani na chwilę nie przestały być brane na uwagę przy przedsięwziętych przez Wielkiego Księcia Namiestnika środkach.

W obecnych okolicznościach, miała miejsce manifestacya przeciwna prawom. Obowiązkiem władzy było położyć jej tamę.

W tym celu *Dziennik Powszechny* z d. 15. września, N. 206 ogłosił artykuł.

Journal de St. Petersburg powtórzywszy go w całości dodaje:

„Ogłoszenie to miało na celu powstrzymanie Biegu nieregularnej demonstracyi i rozwianie pogłosek, które musiałyby rozszerzyć się co do wysłania hr. Zamojskiego do Petersburga. Udał się on tam powołany do zdania sprawy przed swym Monarchą, co do zezwolenia ze swej strony nadużycia jego imienia i osobistego jego stanowiska.

Pierwszy punkt, co do którego hr. Zamojski powinien był złożyć objaśnienia, dotyczył charakteru jego udziału w tym kroku, a mianowicie co do twierdzenia dzienników zagranicznych, o mniemaniu upoważnieniu, otrzymanem od Wielkiego Księcia Namiestnika, do zwołania delegowanych z pośród właścicieli ziemskich, w celu porozumienia się z nimi co do życzeń kraju.

Hrabia Zamojski złożył na piśmie stanowcze temu zaprzeczenie, które zostało ogłoszone.

Z tego wynika, że nie otrzymał żadnego upoważnienia i nie zwoływał nikogo.

Zgromadzenie właścicieli ziemskich i następstwa jego były skutkiem nierozważnego uniesienia.

Wszakże stanowiło ono niemniej naruszenie prawa, czego następstwa mogły być bardzo ważne.

Dążyło ono do przerwania regularnego biegu rozmaitych instytucyi, do których udziału większa część mniemanych delegowanych mogła być powołana w skutek wyborów, a które to instytucye mają na celu zbadanie i rozwój prawdziwych interesów kraju.

Zwracało ich zatem z prawnej drogi, otwartej dla ich działalności, gdzie obowiązkiem klas oświeconych i mających wpływ, jest aby pierwsze odpowiedziały na wezwanie, które o ich współudział, w interesie dobra publicznego uczynił Monarcha.

Zgromadzenie to mogło dostarczyć żywiołów i utworzyć punkt środkowy dla wzburzenia, które starają się utrzymać, a ku uspokojeniu, do którego dążą wszystkie usiłowania rządu.

Sam hrabia Zamojski, przyjmując mandat mu poruczony, wystawiał się na to, że imię jego przemieni się na sztandar, którym stronnictwo bezrządu nieomieszka osłonić anarchicznych dążeń, odpychanych przez wszystkich uczciwych i przywiązanych do kraju ludzi w Polsce.

Są to następstwa, od których rząd chciał go uchronić, wzywając go do Petersburga.

Oprócz tego Cesarz uznał, że powrót hrabiego Zamojskiego do Warszawy, w obecnych okolicznościach, przedstawiałby wiele niedogodności. Hrabia Zamojski uda się na jakiś czas za granicę.

Taka jest rzeczywista prawda o wypadku, który *dziennikarstwo* zagraniczne pochwyliło, w celu przeistoczenia go.”

Księstwa Naddunajskie.

(Kwestya unii.)

Z **Bukaresztu** pod d. 6. października piszą do *D. Z.*:

Ostatnie wypadki na półwyspie Bałkańskim i we Włoszech wywarły pewien korzystny wpływ na stan księstw zjednoczonych. Tutejsza partya ruchu, która do niedawna liczyła na zamieszanie w Turcyi europejskiej jak niemniej na przedsięwzięcie Garibaldegowidzi się teraz pozbawioną wszelkiej nadziei i widoków. Zwycięztwa Turcyi w Czarnogórze, załatwienie kwestyi serbskiej przez konferencyę konstantynopolitańską, klęska Garibaldegow i wzięcie go do niewoli, wszystko to zniweczyło plany, które na blących opierały się przypuszczeniach, i całe stronnictwo straciło wszelką odwagę. Ostatnie doniesienia z Jas mówią o silnem wystąpieniu ruchu

przeciw unii. Ze ludność Mołdawii, a mianowicie jej części północnej, nie może pogodzić się z unią, jest rzeczą, którą pojąć łatwo. Na posiedzeniach ostatniego zgromadzenia większość deputowanych mołdawskich okazała niezadowolnienie z praktycznych rezultatów unii. Musieli poznać, że dla wyrazów poświęcano interesy rzeczywiście. Jednak nikt nie śmiał okazać na gromadzeniu dążeń unii przeciwnych. Odrzucono nawet wszystkie rządowe wnioski do ustaw, które miały na celu utworzyć stan przechodowy. Wniosek względem podziału obudwu księstw na cztery prefektury, z których każda miała stanowić niejako punkt środkowy dla odnośnych części kraju, został odrzucony, jako przeciwny zasadzie unii. W końcu rozwiązano po kolei wszystkie w Jasach istniejące oddziały ministerstw i skoncentrowano w Bukareszcie wszystkie gałęzie administracji. Unia szkodzi tylko przyniosła Mołdawii, ta zaś mniej uczuć by się dawała, gdyby użyto powolnego przejścia z dawniejszej samodzielności tego księstwa, do nowo zaprowadzonej unii. Nagle wcielenie Mołdawii do Wołoszczyzny pod pozorem unii, musiało zaszkodzić interesom, a tem samem nie mogło zaspokoić księstwa wycieńczonego.

Kronika.

(Odczyty na c k uniwersytecie Lwowskim w półroczu zimowym 1862/3.)

Wydział teologiczny: Gramatyka hebrajska (po łac.) rz. prof. Dr. Solecki 3 g. tyg.; Dogmatyka powszechna (po łac.) rz. prof. Dr. Czerlunczakiewicz 5 g. tyg.; Historia Boskiego objawienia starego testamentu (po łac.) rz. prof. Dr. Solecki 4 g.; Exegetyka proroka Jezajasza podług wulgaty (po łac.) rz. prof. Dr. Solecki 2 g.; gramatyka dyalektów wschodnich, t. j. języka syryjskiego i chaldejskiego z ćwiczeniami praktycznymi (po łac.) rz. prof. Dr. Solecki 2 g.; szczegółowa dogmatyka (po łac.) rz. prof. Dr. Czerlunczakiewicz 9 g.; Hermeneutyka biblijna (po łac.) rz. prof. Sembratowicz 3 g.; Exegetyka ewangelii Ś. Marka, według wulgaty z uwzględnieniem innych ewangelii (po łac.) tenże 3 g.; exegetyka Ew. Ś. Jana według tekstu oryginalnego (po łac.) tenże 3 g.; wyższa exegetyka listu Ap. Pawła do Rzymian (po łac.) tenże 2 g.; historia kościelna (po łac.) supl. Dr. Delkiewicz 9 g.; teologia moralna (po łac.) rz. prof. Dr. Malinowski 9 g.; teologia pastoralna po polsku rz. prof. Dr. Zagórski 9 g.; teologia pastoralna po rusku sup. Kostek 9 g.; prawo kościelne (po łac.) supl. Dr. Zablocki 5 g.

Wydział prawniczo polityczny: Instytucje i historia prawa rzymskiego rz. prof. Dr. Zielenacki 8 g.; historia państwa i prawa niemieckiego rz. prof. Dr. Bischoff 6 g.; prawo kanoniczne rz. prof. Dr. Mor 5 g.; dalszy ciąg pandektów rz. prof. Dr. Zielenacki 3 g.; pospolite niemieckie prawo prywatne rz. prof. Dr. Fangor 9 g.; austriackie prawo karne rz. prof. Dr. Rulf 5 g.; austriackie postępowanie w sądach cywilnych rz. prof. Dr. Horak 9 g.; prawo procesu cywilnego rz. prof. Dr. Mor 9 g.; austriackie prawo handlowe i wekslowe rz. prof. Dr. Horak 4 g.; ekonomia narodowa i jej historia rz. prof. Dr. Koppel 6 g.; ekonomia narodowa i jej historia rz. prof. Dr. Pazdiera 6 g.; polityka administracyjna i studium umiejętności politycznych rz. prof. Dr. Koppel 4 g.; polityka administracyjna rz. prof. Dr. Pazdiera 4 g.; austriackie prawodawstwo administracyjne rz. prof. Dr. Koppel 3 g.; konstytucja związku niemieckiego i niemieckich państw związkowych rz. prof. Dr. Koppel 1 g. (publicznie); statystyka europejska rz. prof. Dr. Pazdiera 2 g.; filozoficzne prawo polityczne rz. prof. Dr. Rulf 3 g.; prawo konstytucyjne monarchii konstytucyjnej z szczególnym uwzględnieniem Austrii rz. prof. Dr. Rulf 2 g.; historia filozoficznego prawa politycznego od Hugona Grotiusa rz. prof. Dr. Rulf 1 g. (publicznie); stałe podatki, cła i monopola państwa rz. prof. Dr. Horak 2 g.; sądowa medycyna z praktycznym zastosowaniem i z uwzględnieniem najnowszego prawodawstwa mianowicie austriackiego nadz. prof. Dr. Galscher 5 g.; sposoby ratowania przy śmierci pozorowanej i w nagłych niebezpieczeństwach życia, tenże 1 g. (publicznie); nauka rachunkowości nadz. prof. Honeczik 7½ g.; pertraktacja sukcesyjna rz. prof. Dr. Horak 1 g. (publicznie.) (Dok. nastąpi.)

(Pożary.) Z obwodu samborskiego otrzymaliśmy naraz sześć raportów o pożarach. Dnia 15. września pogorzał w Biakowicach jeden włościanin; dnia 24. września w Turhanowicach także jeden włościanin; dnia 27go września w Pinianach dwóch włościan; tego samego dnia w Czukwi pięciu włościan; wszystkie te pożary powstały z nieostrożności.

Inaczej miała się rzecz w Posadzce felsztynskiej, gdzie na dniu 30. września pogorzało również pięciu włościan; ze śledztwa jednak pokazało się, że ogień podłożył pewien włościanin z tej samej wsi dla pomazczenia na drugim za to, że go oskarżył o popełnioną kradzież. Całą szkodę obliczono na 3000 zł.

Nakoniec był jeszcze tego samego dnia pożar w Polanie, i zgorzały cztery domy włościańskie z budynkami gospodarskimi i całym plonem tego rocznym. Przyczyna tego nieszczęścia niewiadoma dotąd, a szkoda ma wynosić 1200 zł. w. a.

Wreszcie dowiadujemy się jeszcze co do pożaru w Tłumaczu na dniu 7. b. m., o którym donosiliśmy już w nr. 224 gazety naszej, że ogólna szkoda wynosi 11.611 zł. 73 c. w. a., i że w tamtejszym powiecie urządzona została dobrowolna składka na tamtejszych pogorzalców.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 16. paźdź. Na targ dnia 13. b. m. przypędzono 180 wołów i 15 krów, mianowicie z Bóbrki 3 stada po 51, 14 i 7 wołów, z Rozdołu 3 stada po 10, 12 i 23, z Dawidowa 14, z Gologór 10, z Szczerca 10, z Hodowic 14, z Żółki 15 wołów a z Rohatyna 15 krów. Z tej liczby sprzedano — jak nam donoszą — na targu 157 wołów i 10 krów na potrzeb miasta i pla-

cono za woła, mogącego ważyć 280 H mięsa i 30 H łożu, 52 zł.; wół zaś szacowany na 370 H mięsa i 70 H łożu, kosztował 95 zł. a cena za 1 krowę, ważącą 180 H mięsa i 46 H łożu, była 42 zł. 10 c. w. a. — Do dalszego transportu koleją żelazną przypędzono 720 sztuk bydła rzeźnego.

Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny zboża i innych artykułów, jakie były w II. połowie września 1862 na targach w obwodzie stanisławowskim.

Miejsce targu:												
Bohorod- czany	Buczacz		Halicz		Mnasterzy- ska		Stanisławów		Tłumacz			
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.		
waluty austriackiej												
Mec pszenicy . . .	4	.	3	25	4	.	3	60	3	90	3	50
" żyta . . .	2	50	2	30	2	70	2	60	2	80	2	40
" jęczmienia . . .	2	.	2	25	.	.	2	20	2	50	2	.
" owsa . . .	1	30	1	15	1	40	1	25	1	40	1	.
" hreczki . . .	.	.	2	50	.	.	2	40	3	.	2	50
" kukurudzy . . .	3	.	2	50	2	60	2	50	2	95	2	37
" ziemniaków . . .	1	.	.	70	.	.	.	80	1	20	1	10
Cetnar siana . . .	.	80	1	20	.	.	1	70	.	90	1	.
" wełny . . .	40	.	.	.	.	.	.	70	.	.	.	.
" nasienia koniecia . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sag drzewa twardego . . .	5	50	6	.	6	50	5	.	7	50	12	.
" " miękkiego . . .	3	50	5	.	4	50	4	.	5	.	9	.
Funt mięsa wołowego . . .	.	11	.	12	.	15	.	10	.	13	.	13
Mas okowity . . .	.	60	.	30	.	51	.	60	.	65	.	40

Ostatnie wiadomości.

Lwów, 17. października. Najjaśn. Pan potwierdził najwyższem rozporządzeniem z 13. z. m. nowe przepisy względem superarbitrowania oficerów, urzędników wojskowych i sług, znosząc zarazem wszelkie dawniejsze rozporządzenia w tej mierze. Zresztą nie ma dziś żadnych nowin politycznych z Wiednia. Rada państwa ma jeszcze ferie do soboty, gdyż znaczna część deputowanych wyjechała do Mnichowa na sejm handlowy, i cała jej czynność parlamentarna ogranicza się teraz na obradach wydziału finansowego, który na ostatnim swem posiedzeniu załatwił dopiero budżet ministerstwa finansów. I u dworu też panuje teraz chwilowa cisza, gdyż prawie wszyscy członkowie panującej rodziny odjechali już do Wenecji na zaślubiny Arcyksięcia Karola Ludwika.

W Berlinie lekają się teraz, że przerwana zamknięciem sejmu walka konstytucyjna przeniesie się teraz na inne pole. Mianowicie obawiają się niektóre dzienniki, że może nastąpić zmiana ustawy wyborczej i ścieśnienie wolności druku, i oczekują przeto wkrótce rozmaitych rozporządzeń administracyjnych, któremi partya rządowa zechce zapewnić sobie na przyszłość przewagę w izbach. I trzeba przyznać, że przy dzisiejszym stanie rzeczy obawy te nie zupełnie są płonne, chociaż *Kreuzzeitung* dowodzi, że spór idzie o to tylko, jakim porządkiem i w jakiej formie ma być budżet w obu izbach uchwalany. Nierównie większą uwagę jednak zwracają na siebie odbywające się obrady reprezentacji handlowej z wielu krajów niemieckich w Mnichowie. W ogóle zgłosiło się 162 z izb handlowych i różnych korporacji kupieckich, a liczba delegowanych ma wynosić do 400 głów. Ale liczba ta powiększy się teraz znacznie jeszcze przyjęciem spóźnionych reklamacyj, gdyż jak donosi dzisiejszy telegram z Mnichowa z 15go b. m., zyska sama Austria przeto 17 członków więcej i tyleż inne państwa niemieckie. Posiedzenia sejmu handlowego potrwać zapewne cały tydzień, a głównem ich zadaniem ma być rozbiór prusko-francuskiego traktatu handlowego, połączenie Austrii ze związkiem celnym i ulepszenia tego związku.

W Paryżu rozeszła się pogłoska, jakoby pan Fould miał podać się do dymisji, i skutkiem tego spadły znacznie kursa na giełdzie. Dziennik *France* jednak z 14. b. m. oświadcza stanowczo, że pogłoska ta jest bezzasadna. — Francuski minister spraw wewnętrznych p. Persigny zakazał dziennikom rozprawić o kwestyi względem liczby deputowanych i okręgów wyborczych. Powodem tego zakazu był artykuł dziennika *Siecle*, który dowodził, że ludność Paryża powiększyła się od r. 1853 najmniej o pół miliona, i że przeto powinien Paryż wybierać teraz więcej deputowanych do izby. Pan Persigny uważał to zamachem na konstytucję, gdy przeciwnie *Siecle* dowodzi, że teraźniejsza liczba deputowanych sprzeciwia się konstytucyi.

Margrabia Pepoli, minister handlu w gabinecie piemonckim, miał podług ostatnich doniesień z Turynu odjechać do Szwajcaryi, niezadając stanowczej dymisji. Ztąd powstała pogłoska, że z podróży jego łączy się jakaś tajemna misja rządowa, a mianowicie utrzymywali jedni, że ma rozpocząć układy względem zaślubienia Księcia Humberta z jedną z Księżniczek z domu Hohenzollern-Sigmaringen, gdy tymczasem drudzy, a między tymi także dziennik *Pays* prawili o podróży jego do Paryża dla układania się o francusko-włoskie przymierze. Tym domysłem jednak zaprzecza teraz *Perseveranza* medyolańska, chociaż nieprzytacza żadnego autentycznego oświadczenia na poparcie swojej powagi. Zresztą nie ma

